

Sadaka ile defolacak bir belanın, Levh-i Mahv İsbat'ta yazılmasının hikmeti nedir?

Bediüzzaman'ın ifadesiyle,

“Levh-i Mahv-İsbat ise, sabit ve daim olan Levh-i Mahfuz-u A'zam'ın daire-i mümkünatta, yani mevt ve hayata, vücud ve fenaya daima mazhar olan eşyada mütebeddil bir defteri ve yazar bozar bir tahtasıdır ki, hakikat-ı zaman odur.” (bk. Sözlür, Otuzuncu Söz, s. 548)

Cenab-ı Hak, ilmindeki manalardan bir kısmını zamanın sayfasında yazmakta, daha sonra ölüm kanunuyla bunları silip yenilerini göstermektedir.

Eşyanın Allah'ın ilmindeki halinde zaman söz konusu değildir; ezel- ebed beraberdür. Bunların vücuda gelmeleri belli bir tertip ve sıra iledir, böylece zaman ortaya çıkmaktadır.

Ezbere bildiğimiz bir şiirin başı ve sonu ilmimizde beraberce bulunur. Ama bunu söylemeye veya yazmaya başladığımızda belli bir sıra ortaya çıkar.

Bir insanın ömrü boyunca geçireceği devreler, nutfede mevcuttur; ama **Kitab-ı Mübin** dediğimiz bu alemde daha geniş ve ayrıntılı görüntüler var ayrıca Levh-i Mahv ve İspat dediğimiz levhada, şartların yerine gelip gelmediği de kontrol edilmektedir; yani bir adamın başına gelecek şeylerin tayin ve tespiti Levh-i Mahv ve İspat'ta gerçekleşir.

İlm-i İlâhî'nin değişmesi muhaldir. Ezelden ebede kadar olmuş ve olacak bütün hâdiseler gibi, ata kanununun tatbikatı da o ilmin şümûlündedir. Bu kader değişmez. Değişiklikler sabit ve derin olan Levh-i Mahfûz'un daire-i mümkünatta bir defteri ve yazar bozar tahtası hükmündeki Levh-i Mahv ve isbat'ta olmaktadır. Önce takdir edilen nice cezalar, daha sonra tövbe vesilesiyle ve ata kanunu ile afvedilmekte, Levh-i Mahv ve İsbat'tan silinmekte ve kaza edilmemektedir. Nitekim bir âyet-i kerîmede şöyle buyurulmaktadır:

"Allah dilediği şeyi mahveder ve dilediğini isbat eder. Nezdinde kitabın aslı olan Levh-i Mahfuz vardır."(Ra'd, 13/39)

Levh-i Mahv İspat, insanı bir cihetle cebriyecilik ve ataletten kurtaran bir manadır. Zira "**şu olursa bu olur**" ifadesi, insan iradesini tetikleyip çalışmaya sevk ediyor. Bir cihetle **Levh-i Mahv İspat** insan iradesini teyit ve teşvik içindir. İnsana bir değer verme ve bir işlettirme vasıtasıdır. Şayet bu mana olmasa idi insanlar yeknesaklık içinde atıl ve terakkisiz kalacaklardı.

Mesela "**Sadaka belayı def eder.**" hadisinde adam der, "*Demek ben bir şey yaparsam bana yazılmış bela geri dönebilir, öyle ise bir şeyler yapmam gerekir.*" diyerek sevap ve hayra yönelir, duygu ve kabiliyetlerini o noktada terakki ile işlettirir. İşte **Levh-i Mahv İspat**'ın insan iradesi üzerinde böyle bir teşviki vardır.